

Intervju s razrednikom u Mjesecu hrvatske knjige

Čitajući dijalog/razgovor u nastavku, možete saznati nešto novo o jednoj vrlo atraktivnoj osobi među učenicima. (Autori pitanja su učenici 1.a i njihova prof. hrvatskoga jezika Ivana Opačak.) Neće vam dugo trebati da odgonetnete o kome je riječ.

Jeste li oduvijek znali da ćete biti profesor povijesti? (li... Koji je bio povod da se odaberete baviti trenutnom profesijom?)

Oduvijek je postojala ljubav i zanimanje za povijesne događaje. Još kao mali od lego kockica kupovao sam povijesnu tematiku, a igrice na kompjutoru morale su biti povijesna strategija. Osnovna i srednja škola su mi samo pomogle da zavlom povijest kao znanost i buduću profesiju.

Kakvo je obrazovanje za profesora povijesti? Slijedi li moderne trendove i posvećuje li se tijekom studija dovoljno pozornosti didaktičkoj i metodičkoj edukaciji budućih profesora?

Obrazovanje kao obrazovanje, sve je to vrlo slično kao i u školi, jedino što je studentski život puno dinamičniji, brži, pozitivno stresan. Slijede se moderni trendovi, malo sporije nego što je to u nekim drugim zemljama i većim sveučilištima, ali polako se prate ti trendovi. Smatram, općenito, da je pozornost na didaktičku i metodičku edukaciju budućih profesora jako velika, što dokazuju mladi profesori koji većinom dolaze pripremljeni za nastavnički posao, što se i primijeti, recimo na susretima s nastavnicima iz stranih zemalja, pogotovo na projektima.

Što Vam se najviše sviđa kod Vašeg posla?

Više je stvari koje mi se sviđaju, kao upoznavanje kolega i učenje od njih, objašnjavanje povijesti i prošlosti učenicima, a najviše ta dugotrajna prijateljska veza koja ostaje zauvijek (s učenicima i kolegama).

Kakva Vam je bila prva godina predavanja, čega (ili koga) se uvijek sjetite?

U najmanju ruku, vesela. Nove kolege, od kojih ti neki jako puno pomažu, kao vaša profesorica Ivana Opačak, prvi put razrednik, nisi siguran kako se postaviti prema tim klincima, vođenje dnevnika i imenika, razgovor s roditeljima... Ima toga još dosta, ali ne stane sve... hehehehe...

Koji je najljepši trenutak koji se dogodio otkad se bavite ovom profesijom?

Osim sklapanja prekrasnih prijateljstava, nema nekog najljepšeg trenutka. Svaka generacija učenika, razreda posebna je po nečemu što me uvijek oduševi i nasmije.

Koja je loša strana ovog posla?

Nema loše strane. Neke loše stvari se mogu dogoditi, kao i na svakom poslu, ali na sve treba gledati optimistično i truditi se najbolje što možeš.

Zna li Vaš posao biti iscrpljujuć? Kada?

Zna i može biti iscrpljujuć, ali na to ne gledam tako. Jednostavno, nekad me umori kada učenici ne žele odgovarati, ne znaju, ne uče ili kada si uz školski posao zadam još dodatnog posla (projekti i obilježavanja značajnih datuma), ali i to uvijek prođe i osjećam se zadovoljan i sretan učinjenim, a učenike uvijek pokušavam motivirati da znaju i uče više.

Dođe li do problema s učenicima, kako se nosite s tim?

Probleme volim rješavati unutar učionice i razreda. Jednostavno, pokušavam svojim iskustvom i svojim ljudskim osobinama riješiti problem na najbolji mogući način. Uvijek sam tu za razgovor s

učenicima o čemu god bila riječ. Učenicima treba malo više vremena da se otvore, ali moraju biti sigurni da smo mi nastavnici tu da im pomognemo i da se kraj nas mogu osjećati sigurno.

Jeste li ikada pomislili odustati od svog posla?

Nisam, ovo je nešto što sam želio i što nije samo posao, nego i poziv.

Jeste li ikada zakasnili na posao? Zašto? Je li bilo kakvih sankcija?

Nisam...hahahahahahahahah...

Koji je najsmješniji odgovor na nekakvo pitanje koje ste čuli od učenika na usmenom ispitivanju?

"Napoleonov napad na Rusiju?", a odgovor: "...a šta ja znam šta će tamo, brate hladno je tamo..."

Koji je najveći skandal ili problem koji ste doživjeli kao nastavnik ili razrednik?

Nije bilo nikakvih skandala i problema do sada, a nadam se da će tako i ostati... hehe...

Što ste najradije učili u (kojoj) srednjoj školi? Jeste li bili marljiv učenik? Kakve ste nastavnike voljeli i cijenili?

Povijest, geografija, engleski i tjelesni, uvjerljivo najdraži predmeti. Pohađao sam prirodoslovno-matematičku gimnaziju i bio odličan učenik. Može se reći da sam bio marljiv. Nisam baš stalno visio nad knjigom, ali sam ispunjavao sve svoje obveze. Neki nastavnici su bili "opasni" na ispitivanju, ali su bili poštteni, znali su motivirati, nasmijati nas, ali su uvijek imali kontrolu nad razredom i nikad se nitko nije bunio zbog ocjene.

Koji Vam je bio najgori predmet u srednjoj?

Matematika i kemija. Znači, nikako...

Uče li učenici povijest... ili se muče? Zašto se (poneki) muče?

Učenici uče povijest, neki više, neki manje. Ne vole svi povijest i to je normalno, ali uvijek pokušavam i te učenike motivirati. Većinom se muče s godinama i jer smatraju da je to dosadno i nepotrebno.

Mislite li da će se povijest (kao nastavni predmet) početi iskorjenjivati iz obrazovanja? Ako da..., možemo li to spriječiti i kako?

Mislim da neće, odnosno nadam se da neće. Povijest je nešto što svatko mora znati, počevši od svoje prošlosti i prošlosti svoje obitelji. Može se spriječiti, tako da promijenimo način rada. Učenike ne treba natrpavati informacijama, nego kroz zanimljivosti, priče, mitove, legende i posjete povijesnim lokalitetima osvijestiti važnost prošlosti - što nam je ta prošlost sve pokazala i što nas je naučila. "Historia est magistra vitae!" (Povijest je učiteljica života!) Učimo iz pogrešaka, stvaramo nešto novo i nešto bolje u sadašnjosti za budućnost.

Upravo obilježavamo Mjesec hrvatske knjige... Možemo li učiti hrvatsku povijest čitajući knjige za lektiru?

Naravno, knjige su uvijek bile usko vezane uz određeno razdoblje, državu i samu povijest. Neke od najpoznatijih su predstavljale mitove, legende i djeliće povijesti koji nam, uz knjigu, postaju još privlačniji i ljepši. Što se tiče hrvatskih knjiga, kako bolje učiti nacionalnu povijest nego na materinskom jeziku?!

Čitate li Vi? Ako da, koja je knjiga ostavila snažan dojam na Vas? Biste li izdvojili nekog hrvatskog autora?

Prije sam čitao puno više. Sad je to na ljetovanju i tijekom praznika, ali trudim se uvijek pročitati makar kraći roman. Trenutno čitam "Crvendača" Joa Nesboa. Knjiga koja je na mene ostavila snažan dojam je "Umijeće ratovanja" Suna Tzua. Pored, naravno, naše Ivane Brlić Mažuranić, izdvojio bih Marina Držića i Ivana Gorana Kovačića.

Žalite li zbog nekih stvari iz prošlosti? Zašto?

Iskreno, ne. Mislim da svi mi imamo nešto što smo htjeli i mogli bolje, ali smo izabrali najbolji mogući put. Kada bih baš nešto detaljno izdvojio, to bi bila geografija koju sam imao u malom prstu, kao i danas, a nisam odlučio upisati fakultet i možda se obrazovati više i na tom polju.

Kako se naziva znanost koja klasificira živa bića?

Hahahahaha. Rekao bih da to spada u biologiju i neku sistematizaciju, ali neću se praviti pametan, ovo ipak ide na web... hahahaha....

Kakav je bio Vaš prvi dojam o nama kao razredu i je li se promijenio?

Prvi dan imao sam o vama odlično mišljenje, a i dan danas je tako. U svakom pogledu pokazali ste složnost, volju i želju za radom i da možete i hoćete još bolje. Uvjeren sam da ćete biti odlični učenici i još bolji ljudi, a ono najbitnije je da vjerujem u vas. Nadam se da sam u pravu.

Je li Vam žao što nam nećete predavati 3 i 4 godinu?

Naravno, nakon niza godina i vođenja odličnih razreda, smatram da ste vi možda i najbolji i bit će mi žao kad vas budem morao prepustiti.

Evo nas s našim razrednikom, ravnateljem i prof. hrvatskoga jezika na Svjetski dan kravate